

ПСИХОЕТНІЧНИЙ АСПЕКТ У ПРОЦЕСІ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ

О.В. Ткачук

Кафедра філософії та українознавства

Природний національний імунітет до хвороб підтримується стабільним психоетнічним рівнем, заміна чи порушення якого є катастрофою стабільності етнічної нації. Як імунітет до хвороб, так і психоетнічна стабільність деформуються “злиттям націй”. Результати не останнього довготривалого тотального антиукраїнського геноциду – репресії, колективізація, масові розстріли, висока дитяча смертність, суцільна екологічна інтервенція, чорнобильська радіаційна агресія, а зараз ще й економічний саботаж розвитку держави, створили найсприятливіші умови для вимирання нації: народженість нижче смертності й суцільна психічна депресія. Сприятливі збільшенню народжуваності сьогодні в Україні покликані сучасні інститути та науково-практичні центри репродуктивної медицини. Але якщо вони беруть свій “допоміжний” матеріал із США та Західної Європи, тоді яка може бути спадковість після цього у новонароджених українців?! Усе наведене суттєво впливає на збереження генетичного фонду етнічних українців в Україні, тому нам потрібно ґрунтовно замислитись, яким чином припинити навмисне перетворення українців з унікального окремішнього народу в якусь спільноту азійсько-європейських народів з домішуючим негроїдно-передньосхідним етноелементом.

УДК 614.885 (477)

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ В НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ 40-50-Х РР. XX СТОЛІТТЯ

В.З. Ухач

Кафедра філософії та українознавства

Метою роботи було продовження досліджень сподвижницької праці українських медиків в національно-визвольному русі 30-50-х років.

У період 1942-1943 років база вищих центральних медичних курсів знаходилася на Волині. Основна увага зосереджувалась на підготовці хірургів, оскільки ця спеціальність була чи не найважливішою в умовах визвольних змагань. Із записів сотника Б. Кіповського дізнаємося, що курсанток було більше сотні. Взимку 1943-1944 роках Головне командування УПА перенесло вишкіл з Волині в Карпатські ліси, неподалік м. Сколе.

Ірина Козак, заступниця Катерини Зарицької (очолювала УЧХ в мережі УПА до 1947 р.), організувала навчання на Львівщині, підбирала санітарів і медсестер, проводила виховну та ідеологічну роботу.

З 1947 року всією організацією підпільного УЧХ керувала Галина Дидик (“Анна”) народилась в с. Шибалин, на Бережанщині). Дидик була зв’язковою до Проводу українського підпілля в Україні. Вона організувала підпільну систему УЧХ на Тернопільщині, опікувалась хворими і пораненими вояками УПА. Життєвий шлях цих людей став подвигом в ім’я Батьківщини.

УДК 61 (091) (477). 81)

СТАН МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XIX СТОЛІТТЯ

Р.Ю. Чизур

Кафедра філософії та українознавства

У нашому краї були одиниці державних закладів в яких хворі могли отримати кваліфіковану медичну допомогу. Злидні, низький рівень життя, нестача повноцінного харчування, відсутність елементарних умов для дотримання особистої гігієни спричиняли вибухи різноманітних хвороб, залишався високим рівень смертності серед населення Тернопілля. Послугами приватних лікарів у м. Бучачі могли користуватися